

rod ljudskih šol nima, ali če jih ima, da so tako nepripravne, da se otroci le malo ali pa clo nič ne nauče. Naj več napčno o tem pa je, da se jim, čeravno otroci terdih Slovencov, že nemška abeda v glavo trobi, preden so se še svojega maternega jezika dobro naučili in po njem še le pravo veselje dobili do šole. Tako se mladini prenježna perva kal duševnega zdramljenja komaj pegnavši zadusi. Hočem enmal slabo stanje tukajnsje farne šole popisati. Fara šteje okoli 300 za šolo pripravnih otrok, pa kaj mislite, koliko jih hodi? — K večem 50, in to še le pozimi! Žalostni vzrok tega je, ker je farna šola tako majhna, da komaj 30 otrok prostora najde. Na eni strani stane učitelj, na drugi je pa mala izbica, temna, pozimi merzla in mokrotina, da se tako rekoč voda po steni s curkoma odteka, in v tem berlogu se mladina uči stisnjena kakor ovčice, ki jih ovčar pred nevihto v tesen hlev zapodí. Komu bi se serce ne zgodi, tej hudi napaki v okom priti, je še žalostnejše. Ravno tisti, ki imajo naj bolj za omike prottega ljudstva skerbeti, se tudi osnovanju novega učilišča naj huje operajo. Naj vsak pošten za tolikanj potrebno omiko ljudstva skerben domorodec sam presodi: ali ni zaderžanje naukov nedolžnim otročicem naj huje sovražtvo do njih? — Da bi se vender naš šolski stan na boljši obernal!

Kovorski.

Iz okolice Cerkniške. Cerkniško jezero se je bilo letos, dasiravno so o svetem Petru ljudje v strahu zavolj kerme misili živino poprodati, do dna posušilo, seno srednje mere je iz tistega do čistega pospravljen, pa tudi mnego centov, posebno šuk, od katerih so nektere po 10 liber tehtale, je bilo vlovljenih.

Zita se je tukej sploh le po malem pridelalo. Ječmen v tej okolici večidel še semena ni obradil, pšenice je malo, prosa in ajde nekoliko več, kuha tudi nič posebno ne kaže. Suša in pačev sta zlo škodovala. Cerva ugonobiti, je še tukej med nekterimi mnogo škodljivih vrat, na ktere mnogo zidajo, ako se jim pa pravi pomički priporočajo, se izgovarjajo, da se zoper Boga ni vojskovati. Vrane po nekterih krajinah mnogo črvov, kadar ljudje orjejo, po brazdah poberejo, tudi v obližju jezera se pa one naj raji ob jezeru pasejo in se za brazde še kar ne zmenijo ne.

Pomoček zoper črva je, pridno zatirati kebre precej v začetku. Ser pride od gospiske na župane povelje: kebre pokončavati, pa že le kader so se kebri oplodili, in svojo zaledo v zemljo spravili in tako se po mojih mislih takrat večidel le samci, ki so že neškodljivi, pokončujejo.

Dober zatiravec črva, ki ga je stvarnik kmetu dal, je kert, pravi dobrotnik pri kmetiji, za kterege je razumen kmet Bogu hvaležen, nespameten pa ga gerdo preklinja in včasi po tri ure na travniku z matiko, kadar vsajen stoji, da svojega dobrotnika, ki začne parst prizdigovati, nehvaležno vsmerti. Prijatel! bi za kertom, ki si za svoj živež le črvov iše in se nobene koreninice rastlinske ne dotakne, pri tem pa tebi v tvoj naj večji prid zemljo rahlja in rodovitniji dela, da mokrota, zrak in topota do korenin priti zamore, raji pogostoma gomilice poravnoval, zakaj kmalo se bodes prepričal, posebno po travnikih, da kerte moriti je kaj nespametno djanje. Pa čemu bi o tem govoril, ker se celo nekteri grajskaki kertomorivce plačujejo, da smertno orodje kertom po kertinah nastavlajo! Tisti, kteri gomilice parsti, ktera če se raztroši, travi jako pognoji in travnik poboljša, nemorejo gledati, naj se razveseljujejo nad golimi plešami, ki jih množica črvov, ki jih kert ni smel povzeti, široko po travnikih razgrinja! Križnogorski.

Novičar iz mnogih krajev.

Po ukazu presvitlega cesarja od 9. t. m. se ima armada veliko pomanjšati; prerajtano je, da se bo nek okoli 100.000 mož začasno od službe odpustilo in s tem blzo 25 milionov gold. na leto prihranilo. Vradni časnik dostavlja temu naznanilu: „da je pomanjšanje armade o ti dobi živ dokaz, da se Austria ne misli v vojsko spušati, kakor sumijo nekteri ptuji časniki“. — C. k. ministerstvo denarstva je naukazalo napravo živinske soli, ktere cent se bo po 2 fl. v c. k. solarnah (Salzämtern) 15. dan t. m. prodajati začel. — Babice (porodne pomočnice), ktere so dosihmal le v eni deželi smele svojo umetnijo opravljati, smejo prihodnje iti v ktero koli deželo austrianskega cesarstva. — Ljudske šole po Ogerškem, Erdeljskem in Horvaškem vzdigniti, je c. k. ministerstvo nauka dotednjim oblastnjikom naukazalo: naj nasvetjejo pripravne učiteljske pomočnike, da se pošlejo na deržavne stroške na Dunaj, Prago, Bérno ali Olomuc, se popolnoma izučit za učiteljski stan. — Pa se je le spet oglasil vremenski prerok iz Jolsve. Ta mož se peča ene leta z vremenstvom, kakor da bi bil vedež vsih podnebnih prememb; posebno zapazuje vedenje žival in zelišč o tem. Od let ošnje jeseni prerokuje, da naj stareji ljudje ne bojo pomnili tako lepe jeseni; do konca novembra bo gorko in jasno; — da je sneg, ki je padel 27. septembra in 3. in 4. oktobra, tak hitro zginul, mu je gotov porok dolge jeseni. — V cerkvi Ascoliški (na Rimskem) je 8. sept. pogorela slavna podoba matere božje, ktera se za delo sv. Luke ža ima. — Iz Turškega je do danes le to gotovo, kar „Oest. Corr.“ naznana, da rusovski general Gorčakov je na dopis Omer-pašata, v katerem terja, da naj gré rusovska armada iz turških knežij, odgovoril, da ne gré in da tudi v njegovi oblasti ni, tega storiti. Al se je po tem odgovorn že vojska začela ali ne, se ne vede; od več strani se zdaj sliši, da bi začetek rusovsko-turške vojske utegnul v Azii biti, in ne na Donavi. Rusovski knez Menčikov je postavljen za poglavarja Moldave in Vlahije, poprejšna turška hodošdarja sta odstavljeni. Od obnaše angležke in francozke vlade se še nič gotovega ne vede.

Zgodba na Krasu.

(Po pravlici.)

Šla je mlada žena kraška,
Čversta, verla, korenajska
V Prem. na svojo domovino;
Tam podedvat gotovino,
Tri sto rajniš svoje dote.
Al nazaj gredé v goščavi
Ropar jo na poti vstavi.
Zgrabi jo za desno roko.
Ter jo vleče v gozd globoko
K jami stermi in široki
Grozno tamni in globoki,
In obropa jo denarja.
Ter ji tako spregovarja:
„Hočem z nozem te umoriti.
Al te vreči v to globoko
Tamno jamo in široko!“
Obledé ji lica mlade,
Na kolena pred njim pade,
Vdro se solze ji iz ocesa.
Smertna merzlaca jo stresa:
„Za pet ran kervavih, usmilj
Matere se v hudi sili:
Otročičev imam troje,
Kam sirote male moje
Bodo se brez mene djale,
Kje pomoci li iskale?“

Kdo jim bude kruha rezal,
Kdo jim bude rane vezal,
Kdo oblačil nage rame,
Ko bom mrtva v zrelu jame?
Ne posluša, le zaverne
Ji morivec duše černe:
„Sleci iz mezlana krilo,
Skoda, da bi v jami gnjilo!“
„Kar veliš, ker mora biti,
Hočem, reva, ti storiti;
Ne odreci prošnje ene,
Proč obernit se od mene!“ —
Se obnerne k robi jame,
Zena dvigne kreple rame,
Divjo moč obup ji dade,
Urno roparja napade,
Zdihne le, se ne oddahne.
Tolovaja v jamo pahne.
V gradu sodbi vse naznani.
Od grada možje poslani,
K jami so se napotili.
Mertvo truplo našli bili,
Ga v dobravi pokopali
Dnarje ženi nazaj dali.

Kančnik.